

РЕШЕНИЕ

№ 21316

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **4840** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. със Закона за Министерство на вътрешните работи.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу решение №5352 от 11.12.2024г. по адм.дело №12189 по описа на СРС, с което е отменена Заповед за задържане на лице рег.№4643з-707 от 31.07.2024г., с което е задържан Г. Р. К. за срок от 24 часа.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Изразява се несъгласие с решението на СРС, че заповедта не е мотивирана, което е съществено процесуално нарушение. Визира се, че в заповедта се съдържат изискуемите се реквизити по ЗМВР. Не се споделя довода на СРС, че няма изложени данни, налагащи задържането. В тази връзка се подчертава, че задържането е на основание чл.72, ал.1 т.1 от ЗМВР, която норма е посочена в акта. Същата е обвързана и със следващата разпоредба от НК –чл.354а от НК, свързана с престъпление касателно придобиването, производството и държането на наркотични вещества. С оглед изложеното се прави довода, че това са достатъчно мотиви, поради което като не е достигнал до посочената констатация СРС е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но поддържа жалбата си с писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

Ответната страна, чрез адв. К., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира адвокатски хонорар.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна, тъй като са налице наведените касационни основания, изразяващи се в това, че от СРС при разглеждане на делото е допуснато съществено процесуално нарушение. Не е обсъдена представена докладна записка, съдържаща информация във връзка със съпричастността на лицето към визириания състав на престъпление-чл.354а от НК.

Преди да достигне до гореизложената констатация, настоящият състав маркира, че на първо място с оспореното решение СРС правилно е приел, че Заповедта за задържане на лице рег. №464зз-707 от 31.07.2024г., е издадена от компетентен орган – полицаи към Специализирани полицейски сили-младши инспектор С. М., което се установява от представеното удостоверение от СДВР отдел “Човешки ресурси“.

СРС от фактическа страна е посочил, че видно от заповедта лицето е задържано в 21,20ч. на 31.07.2024г. и е освободено на 01.08.2024г. в 16,50ч. При задържането му е извършен обиск, при който са открити цигари и запалка и не са открити вещества, свързани с престъплението по чл.354а от НК. Визирано е, че лицето е уведомено за правата си и не е пожелало адвокатска защита.

Направен е извода, че при задържането трябва в заповедта да са посочени минималните реквизити по чл.72, ал.2 от ЗМВР като т.2 изисква това да са конкретните фактически основания. СРС е приел, че трябва да са описани конкретните фактически обстоятелства, сочещи на обосновано предположение, че лицето което е задържано е извършило престъпление или е съпричастно към него. Визирано е, че тези основания, съгласно ТР №16/1975 ОСГК, могат да бъдат изложени и в отделен акт, което не е така. С оглед това е направен извода за процесуална незаконосъобразност на акта. На второ място е направена и констатация за несъобразяване с целта на закона предвид това, че няма данни за съпротива или бягство при задържането. С оглед това е отменена заповедта.

Съдът не споделя тези изводи на СРС. На първо място при задържането по чл.72, ал.1 т.1 от ЗМВР трябва да има данни за извършено престъпление. Изискването на закона, за да се задържи лицето по ЗМВР, а не по НК –не е обвързано с това да има обосновано предположение, че лицето е извършител на това деяние. Съпричастността е достатъчна. Задържането не е обусловено и от обстоятелството лицето да окаже съпротива или да се опита да избяга. Целта на задържането е да се съберат още доказателства, свързани със съпричастността в конкретното престъпление. Тази цел на задържането се преценява дали е съобразена с оглед извършените процесуални действия за времето на задържането вкл. дали същото не е прекомерно. От друга страна също е неотносимо какво е намерено при обиска към законосъобразността на задържането, която се преценява към момента му, доколкото обискът е последващо действие.

С оглед гореизложеното следва да се има предвид, че пред СРС е представена докладна записка, която не е обсъдена. В действителност същата е трудно четима, но видно от нея тя е до Началника на СПС-СДВР от полицаи Н. Я.. В тази докладна се изнасят данни, че на конкретната улица заедно с колегата му са предприели действия по проверка на определени лица, движещи се с тротинетки. Едното лице се е представило, а другото /жалбоподателят/ -не, който е потеглил в насрещното и е изхвърлил пликчета с тревиста маса. СРС е посочил, че съгласно ТР №16/1975 фактическите обстоятелства могат да се изложат в отделен акт, който липсва, което не е вярно. Този акт – е описаната докладна записка. Следователно решението е постановено при неясна фактическа обстановка. В действителност с разпореждане №11534 от 25.09.2024г. за насрочване е указана на страните доказателствената тежест вкл. на ответника за законовите основания за издаването на акта и фактическите основания и в тази връзка е представената докладна. СРС, ако е счел, че е неясна и нечетлива – не е трябвало да я приема, но след като я е приел, е длъжен да я обсъди.

Гореизложеното налага отмяна на решението на СРС като при новото връщане новият състав следва да изиска ново четливо в цялост копие на докладната записка, както и протокола за разпит на лицето и други документи, от които да е видно какви процесуални действия са извършени от задържането на 31.07.2024г.в 21,20ч. до освобождаването на лицето на 01.08.2024г. в 16.50ч..Изложеното е с оглед преценката за съобразяване на акта с целта на закона.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 АПК, , Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

По касационна жалба на ОСПС-СДВР

ОТМЕНЯ решение №5352 от 11.12.2024г. постановено по дело №12189 по описа на СРС, с което е отменена Заповед за задържане на лицето Г. К. рег.№464зз-707 от 31.07.2024г..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на СРС при съобразяване указанията в мотивите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.